

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120277842
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120277842.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstríka, v spore žalobcu POMO, s. r. o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, IČO: 52 756 904, právne zastúpený ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 37 928 422, o zaplatenie sumy vo výške 408,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 49C/55/2020-96 zo dňa 23. októbra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 408,- eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 408,- eur od 02.04.2020 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2) Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 4 ods. 2 písm. b) Zákona o povinnom zmluvnom poistení v spojení s ust. § 427 ods. 1, 2, ust. § 442 ods. 1, ust. § 524 ods. 1 a ust. § 525 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že žalobcom uplatňovaný nárok na náhradu nákladov za užívanie náhradného vozidla je aj s prihliadnutím na rozhodovaciu prax súdov dôvodný. Mal preukázané, že dňa 27.01.2020 došlo v Kysuckom Novom Meste k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na osobnom motorovom vozidle poškodeného prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca uzatvorili zmluvu o nájme č. 15/2020, ktorej predmetom bol nájom osobného motorového vozidla s tým, že v zmluve bolo dojednané denné nájomné vo výške 55,- eur, zmluvné nájomné vo výške 49,- eur denne a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- eur. Dňa 18.02.2020 vystavil žalobca faktúru č. 0162020, ktorou fakturoval poškodenému prenájom náhradného vozidla za obdobie od 06.02.2020 do 17.02.2020, t. j. za 12 dní sumu 588 eur (12 x 49,- eur) a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 30,- eur; t.j. spolu 618,- eur. Dňa 18.02.2020 uzavreli žalobca ako postupník a poškodený ako postupca zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej poškodený postúpil peňažnú pohľadávku voči žalovanému titulom vzniknutých nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a žalobca sa zaviazal uhradiť poškodenému za postúpenie pohľadávky odplatu vo výške 618,- eur. Na základe zmluvy sa vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) započítali. Žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti,

na základe ktorého žalobcovi poukázal poistné plnenie vo výške 210,- eur. Postúpenie pohľadávky poškodeného voči žalovanému na náhradu nákladov za užívanie náhradného vozidla na žalobcu považoval za platný právny úkon v dôsledku čoho mal preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu na uplatňovanie si časti predmetnej postúpenej pohľadávky v konaní. Vysporiadanie záväzku poškodeného voči žalobcovi z titulu neuhradenej faktúry bolo vyriešené v zmluve o postúpení, bod 5, a to vzájomným započítaním s nárokom poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky, a preto sa nestotožnil s námietkou žalovaného, podľa ktorej nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky poškodeného, keďže poškodený bol dlžníkom žalobcu. O úrokoch z omeškania rozhodol podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. a priznal žalobcovi z priznanej časti žalovaného nároku aj úrok z omeškania, a to v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to od 02.04.2020, t.j. od nasledujúceho dňa plynúceho od uplynutia 15 dní odo dňa skončenia prešetrenia poistnej udalosti (ktoré bolo skončené dňa 17.03.2020). O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP poukazujúc na úspech žalobcu v konaní.

3) Proti tomuto rozsudku podal žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), písm. h) CSP a žiadal, aby odvolací súd vydal rozhodnutie, ktorým napadnuté rozhodnutie zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozsudok považoval za nesprávny, nezákonný, arbitrárny. Podľa neho je výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí vo svojej podstate aj samotnou nepreskúmateľnosťou. Namietal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní. Žalobca vo vednom spore žiadnym spôsobom nepreukázal, že poškodený pred údajnou cesiou pohľadávky aj uhradil faktúru žalobcovi. Poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre, to znamená, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo preto v rozpore s ust. § 524 OZ, v dôsledku čoho je takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný. Uviedol, že súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania, a to v rozpore s ustálenou judikatúrou, v ktorej súvislosti poukázal na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až dorúčením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody.

4) Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu k odvolaniu uviedol, že nie je dôvod na zrušenie rozsudku. Súd prvej inštancie sa s námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitimácie správne vysporiadal. V záujme predísť dvojakému splneniu vzájomných pohľadávok - na strane poškodeného povinnosti splniť žalobcovi nájomné za prenájom vozidla a na strane žalobcu povinnosti zaplatiť poškodenému odplatu za postúpenú pohľadávku - tak žalobca a poškodený uzatvorili súčasne s postúpením pohľadávky dohodu o vzájomnom započítaní týchto pohľadávok. Argumentácia žalobcu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nie je súladná s ustálenou súdnou praxou súdov (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2019, sp. zn. 9Co/300/2018, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2019, sp. zn. 8Co/132/2019 a Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020), v ktorej mali súdy s poukazom na zmluvu o postúpení pohľadávky, kde k úhrade nájomného došlo započítaním, existenciu škody za jednoznačne preukázanú. Napadnutý rozsudok považoval za správny aj v časti priznaného úroku z omeškania.

5) Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

6) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7) Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - žalovaný, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keďže odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvostupňový súd nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi

skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

8) Na doplnenie odvolací súd považoval za nevyhnutné zdôrazniť, že rovnako, ako súd prvej inštancie má za to, že v konaní bol preukázaný vznik škody, predstavujúci náklady za zapožičanie vozidla, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Zároveň z predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 18.02.2020 uzatvorenej medzi postupcom - poškodeným a žalobcom ako postupníkom mal preukázané, že predmetný nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla platne prešiel na žalobcu, čím bola v konaní preukázaná jeho aktívna vecná legitímácia.

9) Nemožno súhlasiť ani s tvrdením žalovaného, že by zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatná, resp. že by odporovala ust. § 524 a nasl. ustanovenia OZ. Z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným vyplynulo, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného voči poisťovni, predstavujúci úhradu nákladov za prenájom vozidla, ktorý poisťný nárok poškodeného bol postúpený na žalobcu (resp. započítaný). Poškodený bol veriteľom, pretože mal pohľadávku voči poisťovni z titulu poistnej udalosti, a to v náhrade nákladov za prenájom vozidla, ktorú postúpil žalobcovi. Neobstoí tvrdenie žalovaného, že na strane poškodeného sa jedná o škodu fiktívnu, keďže nebol predložený žiadny doklad o zaplatení vystavenej faktúry, a to z dôvodu, že zo zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že došlo k započítaniu vzájomných pohľadávok jej strán (žalobcu a poškodeného), a to nároku na náhradu odplaty za postúpenie pohľadávky poškodeného a nároku žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo, v dôsledku čoho sa poškodený dostal do rovnakej situácie ako keby svoj dlh zaplatil, keďže účinky započítania sú rovnaké ako v prípade plnenia, inými slovami neexistuje predsa rozdiel v tom, či poškodený uhradí žalobcovi v hotovosti nájomné a následne žalobca zaplatí tú istú sumu ako odplatu za postúpenie pohľadávky späť poškodenému, alebo sa toto zrealizuje vzájomným zápočtom. Vzhľadom na uvedené neobstoja ani námietky žalovaného ohľadne neplatnosti postúpenia pohľadávky podľa § 39 OZ, keďže poškodený ako postupca postupoval na žalobcu ako postupníka jeho existujúcu pohľadávku voči žalovanému, a preto žalobca bol ako aktívne vecne legitimovaný túto si v spore proti žalovanému uplatniť

10) Odvolací súd ako nedôvodnú posúdil aj námietku žalovaného, ktorý namietal, že súd žalobcovi nesprávne priznal aj úroky z omeškania.

11) Podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a/ skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosť poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b/ poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, kedy ho pošta vrátila ako nedoručené.

12) Podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

13) Podľa ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

14) Odvolací súd má za to, že ukončenie prešetrovania žalovaného, aj keď so záverom, že neposkytne poistné plnenie v plnej uplatnenej výške, ktoré vykonal v lehote stanovenej v § 11 ods. 6 citovaného zákona, ho nezbaňuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je stanovená v § 11 ods. 7 citovaného zákona na uplynutie 15 dní od skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia

súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. V danom prípade, keď si žalobca ako právny nástupca poškodeného priamo uplatnil právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 z. č. 381/2001 Z. z. proti poisťovni nie je namieste aplikovať ust. § 11 ods. 7 po spojke alebo, pretože v tomto prípade je poisťovňa stranou konania a nie je dôvod jej preto doručovať ešte následne právoplatné rozhodnutie o výške náhrady škody. Uvedené platí pre prípady, kedy poisťovňa stranou sporu nebola a povinnosť plniť by jej vyplývala z právneho vzťahu k poisťníkovi, ktorý bol stranou sporu.

Ustanovenie § 11 ods. 8 citovaného zákona zakladá špeciálnu úpravu platenia úrokov z omeškania vo vzťahu k § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Otázka splatnosti poistného plnenia je upravená v § 11 ods. 7 citovaného zákona. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytne poistné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorý základ je daný v § 517 ods. 2 OZ. Ust. § 11 ods. 8 citovaného zákona upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa ods. 6 citovaného zákona, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezbavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 517 ods. 2 OZ. V prípade prijatia výkladu žalovaného by nebolo možné v prípade uplatnenia si poistného plnenia priznať v takomto konaní úrok z omeškania. Takýto výklad by nezodpovedal zmyslu a účelu vyššie citovaných zákonných ustanovení. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je pritom zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru odvolacieho súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti. Pokiaľ žalovaný poukazoval na odôvodnenie rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.01.2018, odvolací súd poukazuje, že rozhodovacia prax dovolacieho súdu nie je jednotná. Opačné stanovisko zaujal dovolací súd v rozsudku sp. zn. 5Obo/19/2009 z 25.03.2009, pričom odvolací súd nemá vedomosť, že by v uvedenej otázke bolo prijaté zjednocujúce stanovisko.

15) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca mal v odvolacom konaní úspech, a preto má nárok na náhradu trov tohto konania.

16) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).